

LITERATURA-ARTA

Ulciodată nu a fost mai mare ca acum dorința oamenilor muncii de a citi lucrări literare în care să se reflecte viața nouă, cu avântul ei constructiv, cu problemele el felurite, lucrări care să vadaască intervenția activă a scriitorilor în lupta ce se duce sub conducerea partidului pentru construirea societății socialiste, lucrări în care cititorii să găsească și demascarea necruțătoare, plină de minie a tot ce este negativ, putred, înalpat și bucuria izbitorului, perspectiva luminoasă a zilei de mine.

În raport cu această cerință pe toți ne frământă întrebarea: de ce în ciuda succeselor remarcabile obținute în ultimii ani literatura nu reușește totuși să înălbășească pasul cu ritmul impetuos al dezvoltării sociale?

Principiul fundamental pe care se întemeiază mișcarea literară contemporană în patria noastră e frunzișul partinității. Scriitorii principiați ai Republicii Populare Romine consideră creația lor drept o armă chemată să sprijine acțiunea de înălțare a poporului muncitor și să lovească în dușmanii omeniului, libertății și socialismului.

În ultimele luni, diferite probleme de creație, legate mai ales de dezvoltarea metodei realismului socialist au fost dezbătute în diferite cercuri de scriitori de peste hotare. Cu acest prilej s-au auzit voci care încearcă să pună sub semnul întrebării principiul partinității în literatură.

După unii participanți la discuții, principiul slujirii socialismului are avea ca căuta în creație, artistul fiind chemat să slujească doar arta, ceea ce duce implicit, adaugă ei, la slujirea „umanității”. Nu e greu de văzut că în fond o atare poziție nu se deosebește cu nimic de prea cunoscuta teză a „partei pentru artă” cu toate compromisiurile și concesile inerente acesteia. Iată de ce e util și necesar să repetăm mereu adevărul cunoscut al răspunderii sociale a scriitorului, considerat în toate timpurile conștiința poporului său.

Evenimentele din Ungaria au avut darul să ne sublinieze încă o dată, în împrejurări tragice, gravitatea acestei răspunderi.

Azi, când se știe bine cit de nefast a fost rolul pe care l-au jucat unii literați din republica popolară vecină și prietenă în dezlănțuirea contrarevoluției, numai un om de rea credință (sau un dușman deghizat) poate să mă pună la îndoielă că principiul partinității este temeiul principal al creației literare a unui scriitor care vrea să slujească cauza socialismului.

Punând de aici, nu e greu de găsit răspuns la întrebările care se pare că preocupă pe unii în legătură cu oglindirea adevărului vieții în literatură. Lupta pentru construirea socialismului presupune, cere dezvăluirea necruțătoare a tuturor denaturărilor, lipsurilor, greșelilor. Construcția socialismului nu poate să se desfășoare cu succes fără denunțarea carierismului, a burocratismului, fără înfrângerea necinstei, Partidului marxist-leninist al clasei muncitoare — forța conducătoare și organizatoare a statului nostru — a educat întotdeauna și educa și azi pe membrii săi în spiritul întransigenței revoluționare față de aceste rele, a chemat și cheamă masele cele mai largi ale oamenilor muncii să sprijine partidul în lupta pentru lichidarea lipsurilor și denaturărilor. De bună seamă că în această acțiune poate și trebuie să joace un rol de seamă și literatura.

S-ar părea, deci, că lucrurile sînt clare: în principii partinității și scoterea la iveală a laturilor negative ale realității nu numai că nu există vreo incompatibilitate ci, dimpotrivă, o literatură cu adevărat partinită este de neconceput fără denunțarea greșelilor și îndepărtării de la politica partidului. De unde atunci controverbele care mai există?

„Critică” în primul rînd, acolo unde se ivesc în munca noastră slăbiciuni, insuccese parțiale și vremelnice. Așa-zisa „critică” pe care o strecoară cu venin elementele dușmănoase prin specularea unilaterală în capacitatea regimului democrat-popular de a rezolva mereu mai temeinic problemele ce se ivesc în dezvoltarea sa ascendentă. În ultima instanță, așa-zisa „critică”, în spațiile careia se ascunde propaganda dușmănoasă urmărește subminarea încrederii în socialism și în partid, tînde la răspîndirea unor idei și unor atitudini potrivnice nu cutareii sau cutăreii greșeli în parte, ci regimului democrat-popular ca atare.

În creația literară și în problema centrală e cea a atitudinii. Dacă o lucrare literară, în ciuda faptului că scoate în vileag multe și felurite aspecte negative ale vieții, transmise în ansamblu un sentiment de încredere în forța regimului și în politica partidului, în capacitatea forțelor in-

terive se reduce mereu la cele, pollice, din punct de vedere al realizării estetice neexistînd alte criterii decît acelea ce reiesc din individualitatea artistică a operei? Problema e complexă și ar merita să fie tratată în mod independent. Unele precizări ne par totuși necesare pentru complexarea celor expuse. De bună seamă, precizarea critică competentă a unei lucrări literare nu se poate face decît în lumina trăsăturilor sale caracteristice. Dar de aici nu rezultă în nici un fel imposibilitatea unor criterii estetice obiective. Dimpotrivă! Tocmai pentru că în miezul fiecărei aprecieri critice trebuie să stea problema atitudinii, iar pe de altă parte pentru că orice lucrare literară conține o apreciere a realității din punct de vedere estetic, folosirea unor criterii estetice obiective e o condiție indispensabilă unei critici literare înțelegătoare și corecte.

S-a subliniat nu o dată la cel de al doilea Congres al scriitorilor sovietici că sarcina principală a literaturii și a artei socialiste în general este de a demonstra din punct de vedere estetic superioritatea idealului etic al socialismului. Rezultă de aici că ori de cîte ori avem în față o lucrare artistică, sarcina prin-

cipală a criticii constă în evidențierea și aprecierea idealului estetic ce se degajă din lucrarea respectivă. Vorbind în termeni mai banali, aceasta înseamnă că criticul e chemat să răspundă la întrebarea: ce e frumos și ce e urît după concepția autorului în realitatea noastră de astăzi? Nouă ni se pare că tocmai acest criteriu poate să ne fie de mare ajutor atunci cînd încercăm să definim granița dintre combaterile necesare a laturilor negative ale vieții și negativismului.

De pildă, în năvele lui Eugen Mandric „Campanie de primăvară” și „Pe teren” sînt arătate și unele aspecte negative ale realității. Totuși nimeni nu i-ar trece prin cap — credem — să învinuiește aceste lucrări de negativism. Pentru că figurile cele mai frumoase ce se afirmă în acțiune sînt cele ale oamenilor devotați cu trup și suflet luptei pentru socialism (Avdanei în „Campanie de primăvară” și Tănase în „Pe teren”). Particularitățile artistice ale năvelor se îmbina pentru a sublinia frumusețea acestor oameni în contrast și cu urîtenia caracteristicilor și cu lipsa de caracter a celor înalpați.

În același sens ar putea fi amintită piesa lui Al. Mirodan „Ziaristii”. Nu e cazul să-i facem aici o analiză multilaterală. De altfel critica a fost unanimă și-i recunoaște meritele, iar spectatori o aplaudă. Evident, poji să ai rezerve cu privire la felul orocum prea ostentativ în care autorul absolutizează anumite personaje despre presă, poli să-i reproșezi lui Mirodan caracterile prea limitate și insuficient motivele psihologice ale personajelor negative, dar nu poți să nu recunoști spiritul partinității comunist care trece ca un fir roșu prin acțiune. Piesa „Ziaristii” vorbește elocvent despre hotărîrea autorului de a nu cocoloși aspectele negative ale realității, dar însuși cu putere încredere în posibilitatea înălțării lor. Insuși încredere pentru că frumusețea pe care o radiază personajele pozitive (Cerdeș, Brînduș, Toti, Romeo) este simțită că nu este numai a lor, ci și un reflex al frumuseții ce se construiește azi în țară sub conducerea partidului.

În același lucru se poate spune, de pildă, despre năvela lui I. Șabo „Punct de graniță”. „Punct de graniță” e o lucrare de zi. Aici I. Șabo ce-a mai frumousă e a unui tânăr izolată, rupt de orice înțelegere a lumii. E denunțată urîtenia sufletescă a carieristilor și burocratilor ce s-au strecurat în conducerea respectivelor organizații utomiste denestiate, dar nu li se opune frumusețea omului nou, socialist. Mai mult: din cauza reliefului „uic” denaturările dar o face în așa fel încît ascuțitul principal se îndreaptă nu împotriva denaturărilor, ci împotriva principiului partinității.

Învea ar putea înțelegerea: rezultă oare de aici că în aprecierea lucrărilor literare din punct de vedere al locului pe care-l ocupă în lupta pentru socialism, dincolo de criteriul poziției, al atitudinii, nu pot exista alte criterii obiective? În aprecierea lucrărilor literare, criteriile obiec-

tive ar putea fi de fapt, un singur criteriu: neglijarea neadmisibilă în creația artistică a concretului istoric duce în schiță la un echivoc demagogic pentru realitatea zilelor noastre. După cum tot pe o echivoc e construită și poezia Doinei Sălăjan „Uitare”.

Din moment ce nu trăim în afară de timp și spațiu, ci într-o epocă în tîluri noi și alături de dușmani al poporului și al partidului, o lucrare literară care „atacă” în general fără să precizeze pe cine, de pe ce poziție și pentru ce, nu întîmpînd și primă cu bucurie de răuvoitori Poezii ca „Uitare” (de altfel mult mai slabă ca realizare artistică în raport cu ideea produsă de frumos ce se opune chipului respingător al lui Lerca? Psihologia lui socru-său?)

Pentru că discuția în jurul mișcărilor negativiste să aibă obiect, să însemne într-adevăr luptă împotriva aspectelor concrete sub care se manifestă ideologia burgheză, nu trebuie să ne fie teamă să spunem lucrurilor pe

Desfășurînd marile suluri de hirtie

Prilejul festiv al Decadei 1956 ne predispoaze unii alt fel de meditații. Să înaintăm cu privirea mai adine în trecut și să-l contemplăm de pe treapta solemnă a cunoașterii pe care ne-o asigură șirul viu al contrastelor. E ca un splendid peisaj, pe un cîmp de bătălie, asupra căruia lumina dimineții își va revarsa — înmii și mai splendide, după victorie, înțelețele lumii.

Avem în urmă patru veacuri de carte românească. Patru veacuri de prietenie fierbinte — în vremuri tare vitrege — pătrîndu-se în sufletul omenească a dal soadă de aur și în țara aceasta, datorită și înaintașilor care au ajutat jvirea și răspîndirea cărții, de-a lungul secolilor.

Pentru urmășii de astăzi, pentru acei tineri pe care nu odată i-am înfîntat aducînd prinusul lor de

- C. DOBROGEANU-GHEREA — Studii critice — Vol. I (E.S.P.L.A.).
- MIHAIL SADOVEANU — O pere — Vol. VI și VII (E.S.P.L.A.).
- CAMIL PETRESCU — Nuvele (E.S.P.L.A.).
- LAURENȚIU FULGA — Erolca — roman, Vol. I. (Ed. Tineretului).
- REMUS LUCA — Linște jernii — nuvele. (Ed. Tineretului).
- C. CHIRIȚĂ — Cîreșarii (Colecția „Cutezători”), (Ed. Tineretului).
- RADU TUDORAN — Ultima poveste, (Ed. Tineretului).
- MIRCEA ZACIU — Unde slrșește pustiul, (Ed. Tineretului).
- DEMOSTENE BOTEZ — Oameni în lumină (Ed. Tineretului).
- MIRU DRAGOMIR — Versuri alese, (E.S.P.L.A.).
- VICTOR TULBURE — Versuri alese, (E.S.P.L.A.).
- EUGEN FRUNZA — Liberi și stăpîni, (Ed. Tineretului).
- ȘTEFAN IUȘȘ — Fructe în mal, (Ed. Tineretului).

CĂRȚI NOI

Interesant rezoluat plastic, puțin cam încărcat doar. Dintre lucrările expuse de Csorvassy proae puține aduce figuri de oameni ai zilelor noastre și oameni ai oarșime și cântăci tineri fără motive drept formalist pentru că în raportul deosebit de abstracție și înaltă formă obiectelor din natură. „Orrite fascismului” confirmă încă o dată că metoda de creație realist-socialistă cuprinde o mare varietate de stiluri puse să slujească adevărului socialist.

Cu îndrăzneală și originalitate creatoare se manifestă și Endre Révész în cele două sculpturi în lemn intitulale „Prietenii” și „Dans”. Ținînd seama de particularitățile și frumusețile naturale ale materialului, artistul dădăuște în aspirul trunchi de copac coji două capete, luînd naștere din aceeași tulpină, simbolizînd legăturile puternice, afelecțiunea omului pentru călul său.

În „Dans” trunchiul de copac capătă forma plastică, elegantă a trunchiului dansatoarei, suplețea și elanul mișcărilor ei.

Nu la fel de vie apare expresia artistică a aceluiași sculptor cînd abordează o temă mai importantă în „Dans” trunchiul de copac devine o figură plastică, elegantă a trunchiului dansatoarei, suplețea și elanul mișcărilor ei.

Adevărul vieții în literatură

Mihai Novicov

nume. Cu toții prețuim talentele noi generații de scriitori, cu toții dorim ca acești tineri înzestrați să dea cit mai mult literaturii, dar tocmai pentru că li prețuim și li iubim trebuie să le spunem că în goana după senzațional, unii din ei pierd cîteodată busola partinității și alunecă pe panta etalării negativiste a unor lipsuri, creînd tablouri mincinoase prin caracterul lor unilateral. Ar fi o greșală de nelertat dacă din teama de a „supera” pe cineva am tăcea și n-am spune pe șleau că, de pildă, portretul satiric „Șmecherul și lumea” al Soniei Larian („Iașul literar” nr. 5 din Mai 1956), cu toată rezerva explicită a autoarei („Șmecherul nu convîn însă socialismului, societății al cărui principiu de bază e muncă”), se transformă de fapt într-un pamflet calomniator în dreptul împotriva oamenilor muncii în cea parte unde autoarea „descrie” luptă respectiv cîi mijloace artistice. Tocmai pentru că în schiță tabloul nu se concretizează în contururile epocii noastre, forțele care se opun tendințelor oportuniste sînt lăstate în a-lara cadrului, cititorul capătă senzația penibilă că fiecare om care nu vrea „să sară peste cal” sau „să se culce pe o ureche”, că fiecare activist care se opune li-

beralismului și cocoloșirii lipsu-

Sculptura în expoziția regională de artă plastică de la Tg. Mureș

Ceea ce mă îndeamnă să mă opresc doar la ramura sculpturii din expoziția regională de artă plastică de la Tg. Mureș nu este altceva decît faptul că — spre

deosebire de majoritatea expozițiilor de acest fel din țară — aici ea este masiv reprezentată. Poji afla deci mai multe obiecte pe care să-ți sprijini observațiile, impresiile, să găsești cit de cit mai pe larg exprimate fenomene pe care le-ai observat în sculptura din ultimul timp.

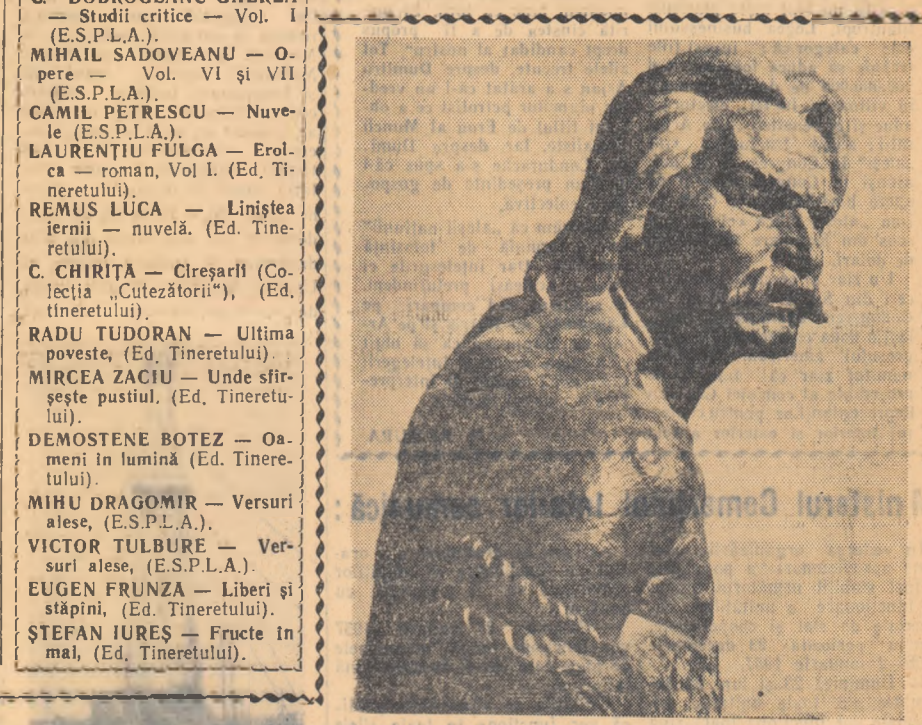
Prezența unui număr mare de sculptori în Tg. Mureș este explicabilă și prin tradiția pe care și-a lăsat-o anilor această regiune, a țării. Bogățiile ei fostestiere au oferit material prielnic apariției unor vestii copleșitor în lemn care — în condițiile favorabile pe care le creează regimul nostru democrat-popular au putut să-și cultive talentul perfecționîndu-se, unii din ei trecînd cu timp la modelarea altor materiale.

Cine și-a propus să cerceteze expoziția de la Tg. Mureș nu se poate să nu fi rămas impresionat în fața monumentalului grup statuar, lucrat în gips, „Orrite fascismului”, purtînd semnătura lui Marton Izsak. Grupul reunește cîțiva oameni, reprezentînd o familie, apăsați de o groază că nenorocire care parcă plutește deasupra capetelor lor. Relieful

SCULPTURA ÎN EXPOZIȚIA REGIONALĂ DE ARTĂ PLASTICĂ DE LA TG. MUREȘ

de artă plastică de la Tg. Mureș

de artă plastică de la Tg. Mureș

I. CSORVASSY „Gh. Doja”

BELA KULCSAR (fiul) „Ctoban”

de artă plastică de la Tg. Mureș

SUZANA VOINESCU

Candidații F. D. P. cei mai buni fii ai poporului

Un muncitor devenit director

Gheorghe Ionescu e un om bine făcut, robust. Nu-i dai cei treizeci și cinci de ani pe care-i are; dar e și mai tânăr, mai avântat când e vorba de fapte.

„Fiu al unei familii de muncitori din București, lucrează din anul 1935 ca muncitor matrișer. El a devenit în anii puterii populare fruntaș și inovator — fapt pentru care în 1948 a primit Ordinul Muncii cl. a III-a. În 1949 a fost numit director al Uzinelor „Vasile Roașă”, iar din 1954 deține aceeași funcție la Uzinele „Tudor Vladimirescu”. În alegerile din 1952 a fost ales deputat în Marea Adunare Na-

ION MOLDOVEANU, strungar, fruntaș în producție de la uzinele „Timpuși noi” candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 17 Filimon Sirbu.

I. MIHUT IONESCU GHEORGHE

țională. Tov. Gheorghe Ionescu a dovedit capacitate organizatorică, inițiativă și bună orientare la locul de producție. Modest în relațiile cu muncitorii, el se bucură de încrederea și stima lor.

Aceste lucruri le-a spus Directorul Propagandei, secretarul Institutului de construcții din Capitală, despre tov. Ionescu Gheorghe, pe care l-a propus candidat al F.D.P. în circumscripția electorală „Foișor”.

Propunerea făcută a fost susținută în unanimitate de către participanți. În numele muncitorilor de la uzinele „Vasile Roașă”, au luat cuvântul tov. Gh. Bălan și V. Niculescu. Din partea studenților Institutului de construcții a vorbit studentul Ion Oprea, apoi au mai susținut candidatura propusă, tov. M. Vizante (Centroscoop), Gh. Dumitriu (TAPL 3), Alexandru Condrea.

Drumul unei tinere

In 1949 se angajase ca simplă muncitoare, pentru ca, în 1951, tânăra Larisa Maicu să conducă secția imprimării la Intreprinderii textile „Flamura Roșie” din Capitală.

În anul 1952, Larisa a terminat facultatea și nu mult după aceea a fost numită șeful serviciului tehnic.

„Când tovarășul Negoiță Petre, directorul Intreprinderii textile „Flamura Roșie”, și-a câștigat în mod deosebit aprecierea consumatorilor.”

În anul 1952, Larisa a terminat facultatea și nu mult după aceea a fost numită șeful serviciului tehnic.

O fruntașă în muncă

In iarna anului 1940, o fată palidă la față se opri în fața porții Regiei monopolurilor (azi fabrica de țigarete). Nu împlinise 19 ani și căuta de lucru.

„Citița ani în șir, tînăra Eufrosina Ciornoavă a cântărit greu pentru o adolescență, dar avea cu ce să-și vedea vremea plină...”

Scrittorul György Kovacs

In aceste clipe în memorie îmi vin Linczi. Fekete și cetății eroi ai cărții „Cu ghearele și cu dinții”. Răsfoiesc pagina după pagina. Ele redau intens viața fiecărui țărănesc de lucru al măiestriei de Kovacs György, unul din cei mai cunoscuți scriitori maghiari din țara noastră.

„Pișta Orbán își apucă brișca-n palma minilor și cu sînge sorle-n țăr-nă dreptea sârărilor”

De abia după ce orînduirea capitalistă a fost dărîmăată în țară, tînăra Ciornoavă a început să cunoască frumusețile tinereții. În anii de după eliberare a urmat cursuri de calificare pe care le-a terminat cu rezultate foarte bune. A devenit mașinistă. Deosebit de singuricioasă, în secția 37, unde a fost repartizată, și-a câștigat repede un deosebit prestigiu în fața muncitorilor. Pentru rezultatele deosebite obținute în producție, la 8 martie 1951, de Ziua femeii, i s-a acordat „Ordinul Muncii” clasa II-a.

stăzi, Eufrosina Ciornoavă, fata de odinioară îmbrăcată în zădrență și palidă de loame, e propusă candidată F.D.P. în alegerea pentru cel mai înalt for al țării. Aproape 2.000 de persoane s-au adunat în sala de festivități a fabricii de țigarete din București pentru a o desemna candidată. Erau acolo muncitori, tehnicieni și ingineri de la uzinele „Semanătoarea”, F.C. „Gh. Gheorghiu-Dej”, uzinele „Clement Gottwald”, Intreprinderea „J. Măi”, cetățeni din cartierele Militari, Cotroceni și Grozdești, precum și țărani muncitori din comuna Călnaj și Dragomirești care aparțin de circumscripția electorală nr. 27 Cotroceni.

Propunerea ca tov. Eufrosina Ciornoavă să fie desemnată candidată a fost susținută cu aceeași căldură de numeroși muncitori, tehnicieni, ingineri, militari și cetățeni care aparțin de circumscripția electorală nr. 27 Cotroceni.

Rod al ajutorului frătesc al U.R.S.S.

ferit ca tip și fabricație de al celorlalte, chiar vecine.

Cu toată situația deosebită de grea în care se găsea industria noastră petrolieră în momentul naționalizării, ca urmare a celor arătate mai înainte precum și a sabotajului disperat al capitalistilor din perioada de după 23 August 1944, clasa muncitoare, sub îndrumarea P.M.R., a reușit să refacă industria petrolieră și să-și dea o dezvoltare care în timpul regimului burghez-moșteresc nici nu putea fi bănuțită.

O contribuție deosebită a avut-o în această direcție hotărârea partidului și guvernului de a crea și dezvolta o bază proprie de uzină petrolieră. Colectivele Intreprinderilor care au primit această sarcină patriotică, și menționăm în primul rînd uzinele „J. Măi”, Ploiești și „Gheorghe Gheorghiu-Dej”-Tîrgoviște, pomînd cu elan la îndeplinirea ei, au reușit ca încă în primul an al primului cincinal să pună bazele unei industrii proprii de uzină petrolieră, industrie ce asigură în prezent, pe lângă cerințele interne, și acordarea unui ajutor prietenesc celorlalte țări de democrație populară prin livrări în cadrul acordurilor economice, precum și livrării către state socialiste.

La obținerea acestor succese noi am beneficiat în modul cel mai larg și direct de tehnica și experiența organizatorică sovietică, prin primirea de documentație tehnică, de mașini, unelte moderne și prin tehnicienii sovietici cu o înaltă calificare teoretică și practică.

Deosebit de mobilizatoare a fost pentru noi aprecierea făcută la C.C. al U.R.S.S., cînd s-a arătat că R.P.R. constituie singurul exemplu din lume cînd un stat mic bogat în petrol are și o industrie proprie de construcție de uzină petrolieră.

Datorită ajutorului Uniunii Sovietice, producția de uzină petrolieră a industriei noastre constructive de mașini prezintă o creștere nu numai cantitativă ci și calitativă. Astfel, în 1955 s-au produs de aproape 2 ori mai mult uzină petrolieră ca în 1950 iar în anul 1956 producția a crescut deja de peste 2 ori față de anul

1955. În același timp are loc o continuă modernizare a acestor uzine.

Asimilarea fabricației și executarea în serie a instalației de foraj de 3200 m. adîncime, fabricarea în serie a turbinei de foraj cu cea mai ridicată performanță mondială, după documentație sovietică, și de trusă americană solicitată și de trusă americană „Dresser Industries” sînt numai cîteva exemple în această direcție.

De o apreciere deosebită s-au bucurat uzinele noastre petroliere la expozițiile internaționale de la Leipzig, Zagreb, Plovdiv, New-Delhi. Nu trebuie subestimată nici aprecierea făcută de industriașii americani John O'Connor, care la plecarea din țara noastră, în urma unei vizite făcute în vara acestui an, a declarat unui corespondent al Agerpres — că nivelul tehnic al producției noastre de uzină petrolieră este dintre cele mai ridicate din Europa. Avem motive să credem că el nu a făcut această declarație din simpatie pentru orînduirea noastră democratic-populară, ci sub presiunea realității.

Aprecierea favorabilă a guvernului sovietic cu privire la cercetarea delegației guvernamentale romine făcute în cursul tratativelor de la Moscova de a fi ajutate, printre altele, și de dezvoltarea viitoare a industriei noastre petroliere, deschide în fața inginerilor și tehnicienilor noștri un vast câmp de afirmare a capacității lor creatoare. Toate hotărîrile luate ajută și dezvoltarea sectorului producător de uzină petrolieră, ca folosind în mod chibzuit ajutorul acordat, să asigurăm o continuă creștere a productivității muncii. În acest fel constructorii de uzină petrolieră sînt conștienți că miile de tone de țigări ce vor fi extrase cu uzinajul pe care îl produce, vor contribui din plin la construirea bazei economice a socialismului în patria noastră, la întărirea capacității noastre de apărare, la creșterea prestigiului nostru internațional și la întărirea lagărului păcii și socialismului. În fruntea căruia se află marea noastră prietenă — Uniunea Sovietică.

Delegația petroliștilor chinezi în vizită la tov. Gh. Apostol

De peste o lună se află în țara noastră o delegație de activiști sindicali și specialiști din Industria petrolului din R. P. Chineză, condusă de Cijan Cijao-mei, președintele C.C. al Sindicatului petroliștilor din R. P. Chineză, membru al Comitetului Executiv al Federației sindicatelor din întreaga Chină.

Petroliștii chinezi au studiat în țara noastră metodele de muncă din industria noastră petroliera.

Vineri la amiază membrii delegației de petroliști din R. P. Chineză au fost primiți de tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor.

La primire au fost de față tovarășii: Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S., Ion Dobre, președintele C.C. al sindicatului muncitorilor din industriile petrol, chimie și gaz metan, membru al Prezidiului C.C.S. și Petre Bărbulescu, șeful secției internaționale a C.C.S.

Salutîndu-i pe oaspeții, tovarășul Gheorghe Apostol a subliniat dorința oamenilor muncii din țara noastră de a întări tot mai mult prietenia și colaborarea cu oamenii muncii și sindicatele din R. P. Chineză.

Răspunzînd, tovarășul Cijan Cijao-mei a vorbit despre activitatea delegației de petroliști chinezi și impresiile culese în timpul vizitei în România.

Încheierea convorbirii tovarășul Gheorghe Apostol a rugat pe membrii delegației de petroliști chinezi să transmită conducerii Federației sindicatelor din întreaga Chină și oamenilor muncii chinezi, salutul cald al oamenilor muncii din țara noastră, dorința lor de a merge tot mai mult înainte în lupta comună pentru construirea socialismului în țările noastre, pentru apărarea păcii în lume.

Vă prezentăm un aspect de la biblioteca pentru cei mici al statului popular Măcin. Foto-reporterul a înregistrat „o seară de basme ale lui Creangă” povestite de Curt Tudorel. Foto: D. F. DUMITRU

La un seminar de instruire a propagandiștilor

„Ca să poți învăța pe alții, trebuie să înveți tu însuși.”

Este cunoscută această axiomă și nimeni nu se încumută s-o contrazică; desigur nici propagandiștii.

Tocmai pentru a veni în ajutorul lor, pentru a le îmbogăți cunoștințele s-a instituit și sistemul pregătirii și instruirii colective a propagandiștilor în cadrul seminariilor permanente.

Articolul de față vă prezintă un astfel de seminar, cu tot ce a fost nou și interesant în concepția și organizarea lui, nelăsînd la o parte nici deficiențele și scăderile lui.

Ne aflăm la Iași, la cabinetul orașeneș de partid în sălile lui spațioase care au fost organizate pentru instruirea propagandiștilor în afara cercului.

Ne-am obișnuit să-l vedem pe propagandist conducînd discuțiile în cadrul cercului sau expunînd tema lecției viitoare. Dar a vedea numai alt, înseamnă a purta ochelari de cal. Munca lui e mult mai complexă, multilaterală. Ce preocupări are propagandistul între două lecții? Acesta a fost subiectul referatului prezentat de tovarășul Gheorghe Găulă.

Propagandistul e un pasionat al noului. El trebuie să fie la curent cu noătățile economice, politice, culturale. Toate acestea îl folosesc la conceperea și întocmirea unor lecții interesante, bine documentate. O parte a timpului său liber trebuie să și-l închine acestui fel.

Apoi, însăși munca cu cursanții nu se rezumă doar la lecție. Unii n-au înțeles ceva... Cu cine să se sfătuiască mai întâi, dacă nu cu propagandistul?

Propagandistul are posibilitatea să completeze lecțiile și discuțiile din cerc, cu felurile activității interesante: vizite la expoziții, muzee, întreprinderi, vizionări de spectacole, filme, excursii în diferite locuri pitorești, discuții pe teme literare, etc.

La sfîrșitul referatului a urmat un schimb de păreri.

În lecțiile pe care le țin, folosesc exemple din literatură presă. Aceasta însă cere o bună documentare — spunea tov. Viñătoru.

Propuneri interesante a adus în discuție tov. Tarca, propagandist la Atelierele C.F.R. „Ilie Pîntile”

— La Iași avem condiții minunate: teatre, muzee, expoziții. Nu ne pricepem însă cu toții să le folosim. Ce instructiv ar fi de pildă, o vizită la muzeul lui Creangă! Vizitînd muzeul și locurile istorice din regiune cursanții ar putea vedea cu ochii lor manuscrisele lui Eminescu, de pe vremea cînd era revizor școlar, sau documente din timpul lui Ștefan cel Mare. Asemenea vizite sînt ele înșule lecții despre trecutul patriei.

Fără îndoială, tov. Tarca a dat dreptate.

Virtutea cuprinde perechile de dansatori.

Sînt vechile cunoștințe: băieții și fetele care au participat la seminar.

Dar ce s-a întimplat? S-a întreprins seminarul? Desigur că nu. După înmînarea premiilor celor mai sîrgincioși propagandiști, a urmat ultimul punct din program: reîntîlnirea propagandiștilor. Așa se și cade, cei ce muncesc împreună s-a se și distreze împreună.

„Ce va urma?”

Ar fi trebuit să răsloim încă o filă N-o facem pentru că ea există doar în programul întocmit de comitetul orașeneș U.T.M. Iași. Seminarul n-a avut cunoștință de ea.

Ideea a fost interesantă. O conferință despre „Bogățiile noastre” și perspectivele ei de dezvoltare”. Ea ar fi împlinit seminarul despre apele și bogățiile subsolului țării noastre, prin exemple locale. Pacat că organizatorii n-au fost consecvenți.

Poate la viitorul seminar, propagandiștii vor avea ocazia să asculte o astfel de expunere. Iașul și are bogăția și frumusețea Volga, cel mai lung fluviu al Europei, descrie frumusețea Dunării, importanța ei, bogăția ei. Apoi porturile noastre cele mai importante pe Dunăre: Tr. Severin, Calafat, Giurgiu, Brăila, Galați.

Dar viitorul Dunării? Captarea marilor energii? Hidrocentralele de la Portile de Fier” este deocamdată doar un proiect. Dar va fi o realitate.

Puterile occidentale au vrut să pună stăpînire pe Dunăre, dar

reția Ploiești, l-a luat pe Mihai Nicolae (din orchestra) de o parte și a intrat direct în subiect:

- Pe care mergi?
- Pe 25781 Bc.
- Mai ține?
- Tine.
- Aici, cade pădurea pe noi. La cîmpie lemnele sînt foarte căutate... Mă-nțelegi?
- Înțeleg.

Mașina a fost desprinsă din coloană și a luat-o pe ruta Focșani. Amicul nostru cu care se auto... ajutase Mărculescu a lipsit și o zi de la serviciu. Nu era însă în pagubă.

Într-o bună zi, conducerea Intreprinderii a constat că s-au adunat prea multe lucruri. A fost întocmită adresa cu numărul 1803 care în copie, a făcut drumul de la direcție pînă la biroul celui în cauză. A citit-o cu un calm care prevedea furtuna și, după ce a văzut că se hotărîse mărirea sa cu avertisment și tăierea salariului pe una din zilele în care lipsește, a explodat:

- Țambalagi!
- Și prin cîteva gesturi fulgerătoare a transformat adresa în confete.
- În dimineața zilei de 3 decembrie, cînd Intreprinderea realiza primele tone/kilometri în contul anului 1957, Ioan Mărculescu lipsea iar de la lucru. Reproducăm discuția surprinsă cu acest prilej între doi salariați:
- Am îndeplinit toi Indicii de plan pentru 1956. Totuși... Totuși?
- Cu un lucru am rămas în urmă.
- Cu Mărculescu?
- Exact.
- Soluția se impune de la sine.

D. BUZNEA

„Detalii...”

Un „clacson” de alarmă

Așa-i eroul nostru: simpatic. Tînărul inginer Ioan Mărculescu este un tip complex. Este brunet, mărunț, slăbuț, foarte nervos; e șeful serviciului tehnic la Intreprinderea de transporturi foraj Moinești.

Toate aceste particularități nu fac însă nici cît o picătură într-un ocean, în comparație cu pasiunea pe care o are pentru muzică. De aceea, cu vreo două luni în urmă, cînd a fost transferat aici, forma lui grișă a fost să-și primeze o orchestră care să-i cînte... în străună.

Majoritatea salariaților au răspuns prompt: „Nu aşteptăm asemenea muzică!” S-au găsit toțiși cîteva soferi care au intrat în orchestră. Cei mai sîrgincioși s-au dovedit a fi Traian Dănuțescu și Mihai Niculescu.

Tînărul inginer Ioan Mărculescu, convins de importanța pe care o are persoana sa în bu-nu-nu mers al Intreprinderii, a găsit că nu-i cu cale să străbăta mereu uştele tirgului, folosind mijloace pedestre. În consecință a început să-și rezerve de ici, de colo cîte un autocamion, cu care se duce, ca omul, acasă, la restaurant sau la alte... treburi.

Cînd mijloacele auto nu-i pot sta la dispoziție pentru simplul motiv că mai au de transportat și materiale, folosește ceea ce poate. Cîteodată, în deplasări mai lungi, chiar și trenul. Dar cînd se petrec astfel lucrurile, se răzbu-nu-nu-vat, zilele de 26 noiembrie și 3 decembrie sînt numai două exemple care arată cum stă chestiunea.

S-au găsit cîteva salariați care să-l tragă de pulpana hăneli și să-l arate adevărată față a comportării sale. Nu a avut decît darul de a-l irita.

În ziua de 24 noiembrie, cînd o coloană de mașini pleacă la orașanii capitale în di-

Semnarea protocolului privind schimbul de mărfuri și reglementarea plăților între R.P.R. și Germania de vest

În intervalul 8—20 decembrie a.c. au avut loc la Bonn tratative între delegațiile comerciale din Republica Populară Romîni și Republica Federală Germană. Cu această ocazie s-au discutat problemele schimbului de mărfuri, plăți, transporturi, unele probleme veterinare etc.

Încheierea tratativelor purtate a fost semnat un Protocol cu privire la schimbul de mărfuri dintre R.P.R. și R.F.G. precum și un Protocol privind reglementarea plăților între cele două țări—Valabilitatea ambelor Protocoale este fixată pe o perioadă de un an, cu începere de la 1 ianuarie 1957. Volumul schimbului pe această perioadă a fost stabilit la 125 milioane mărci germane de fiecare parte.

R.P.R. va importa: laminat, mașini și instalații, materii prime textile, produse chimice, medicamente și substanțe farmaceutice, grăsimi animale și vegetale etc.

R.P.R. va exporta produse agricole, produse chimice, stuf, pene, produse ale industriei lemnelui, produse petroliere etc.

(Agerpres)

Noutăți internaționale

În sală e liniște. Apar caete și creioane. Începe o expunere pe teme internaționale.

Este necesar să se tragă concluzii din evenimentele din ultimii meile luni. Agresiunea împotriva Egiptului, contrarevoluția din Ungaria s-au dovedit a fi verigi ale aceluiași lanț de provocări. Reacțiunea mondială și-a ridicat capul, atîntînd de astă dată în mod fășis la pacea lumii.

Cine sînt provocatorii? Cine a dezlănțuit agresiunea împotriva poporului egiptean și cu ce scop?

În expunerea e interesantă, tov. R. Schulimsohn, redactor la ziarul local, a dat răspunsuri clare

— La Iași avem condiții minunate: teatre, muzee, expoziții. Nu ne pricepem însă cu toții să le folosim. Ce instructiv ar fi de pildă, o vizită la muzeul lui Creangă! Vizitînd muzeul și locurile istorice din regiune cursanții ar putea vedea cu ochii lor manuscrisele lui Eminescu, de pe vremea cînd era revizor școlar, sau documente din timpul lui Ștefan cel Mare. Asemenea vizite sînt ele înșule lecții despre trecutul patriei.

Fără îndoială, tov. Tarca a dat dreptate.

Virtutea cuprinde perechile de dansatori.

Sînt vechile cunoștințe: băieții și fetele care au participat la seminar.

Dar ce s-a întimplat? S-a întreprins seminarul? Desigur că nu. După înmînarea premiilor celor mai sîrgincioși propagandiști, a urmat ultimul punct din program: reîntîlnirea propagandiștilor. Așa se și cade, cei ce muncesc împreună s-a se și distreze împreună.

„Ce va urma?”

Ar fi trebuit să răsloim încă o filă N-o facem pentru că ea există doar în programul întocmit de comitetul orașeneș U.T.M. Iași. Seminarul n-a avut cunoștință de ea.

Ideea a fost interesantă. O conferință despre „Bogățiile noastre” și perspectivele ei de dezvoltare”. Ea ar fi împlinit seminarul despre apele și bogățiile subsolului țării noastre, prin exemple locale. Pacat că organizatorii n-au fost consecvenți.

Poate la viitorul seminar, propagandiștii vor avea ocazia să asculte o astfel de expunere. Iașul și are bogăția și frumusețea Volga, cel mai lung fluviu al Europei, descrie frumusețea Dunării, importanța ei, bogăția ei. Apoi porturile noastre cele mai importante pe Dunăre: Tr. Severin, Calafat, Giurgiu, Brăila, Galați.

Dar viitorul Dunării? Captarea marilor energii? Hidrocentralele de la Portile de Fier” este deocamdată doar un proiect. Dar va fi o realitate.

Puterile occidentale au vrut să pună stăpînire pe Dunăre, dar

IATĂ - ACEASTA ESTE FAȚA

„democrației occidentale“!

Ce-au văzut ziaristii la PORT-SAID: — CARTIERE DISTRUSE — Mii de oameni fără adăpost — Lozinci: „Agresori, cărați-vă...!“

CAIRO 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 decembrie în urma nenumăratelor demersuri și cereri insistente un grup de ziaristi străini și egipteni au reușit să viziteze Port Said. Comandamentul anglo-francez a căutat să împiedice în fel și chip această vizită străduindu-se să ascundă opinii publice crimele săvârșite de ocupanți.

Printre ziaristii care au vizitat Port Said se aflau reprezentanți ai presei din Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Polonia, Cehoslovacia, S.U.A., Republica Democrată Germană, Republica Federală Germană și din numeroase alte țări.

Correspondenții au constat că crime monstruoase au săvârșit agresorii anglo-francezi și se suferințe imense au pătimit locuitorii din Port Said.

În urma bombardamentelor AU FOST DISTRUSE CARTIERE ÎNTREGI DE LOCUINȚE, IAR ZECI DE MII DE OAMENI AU RAMAS FARA ADAPOST.

Locuitorii Port Saidului nu pot să-și revină până în prezent de pe urma ororilor prin care au trecut. Mulți dintre ei și-au pierdut soții, părinții, surorile și frații.

Ziaristii au vizitat cartierele orașului abia evacuate de intervenții engleze care prădau populația, ucideau pe locuitorii și practicau jaful. ÎN CARTIERELE LOCUIȚE DE ARABI, ZIARISTII AU VĂZUT RUINE, CASE MISTUITE DE INCENDIU. Locuitorii Port Saidului au dat dovadă de bărbăție și curaj. Pe străzile de-a lungul cărora au trecut ziaristii erau arborate drapelule naționale ale Republicii Egipt. Pe zidurile caselor erau scrise cu litere de o șchioapă lozinci: „AGRESORI, CĂRAȚI-VA DIN PORT SAID!“.

Sub presiunea opiniei publice mondiale și la cererea O.N.U. imperiaștii au început să-și evacueze trupele din Port Said. Dar COMANDAMENTUL ANGLO-FRANCEZ AMINA TERMENUL EVACUĂRII. Agresorii mai ocupă o mare parte a orașului. Colonelul Engholm, comandantul trupelor forțelor armate extraordinare ale O.N.U. la Port Said, a declarat că trupele engleze continuă să ocupe aproximativ a patra parte a orașului, iar trupele franceze dețin în întregime orașul Port-Fuad. În acest mod intrarea în Canalul de Suez continuă să rămână sub controlul agresorilor.

POLIȚIȘTII au deschis focul

JOHANNESBURG 21 (Agerpres). — La Johannesburg continuă procesul intentat unui grup de militanți progresiști din Uniunea Sud-Africană. La 20 decembrie a avut loc cea de a doua ședință a tribunalului. Potrivit știrilor sosită la Londra, peste 1000 de negri au organizat în fața clădirii tribunalului o demonstrație de protest.

Poliția a deschis focul asupra demonstrațiilor. Se semnalează morți și răniți.

SINT FERICIȚI nord-americanii?

BROOKS ATKINSON, american, are cuvîntul:

MONTEVIDEO 21 (Agerpres). — Într-o notă despre „democrația americană“ intitulată „O spun eu“ ziarul uruguayean „Justicia“ scrie următoarele:

„SINT FERICIȚI? PÎNĂ UNDE MERG LIBERTĂȚILE ȘI DREPTURILE LOR? CARE SINT „GELALTE LATURI“ ALE „MOLULUI DE VIAȚĂ AMERICAN“? Drept răspuns la aceste întrebări ziarul „Justicia“ publică o scrisoare a unui cititor american, Brooks Atkinson, apărută mai de mult în ziarul „New York Times“.

Sub multe aspecte totuși ramura legislativă ca și cea executivă a guvernului nostru arată o orientare evidentă către atitudinile și practici totalitare.

Guvernul refuză să acorde pașapoarte cetățenilor care nu sînt pe placul său.

El împiedică liberul schimb de idei atunci cînd refuză să acorde vizelor oamenilor de știință și scriitorilor europeni eminenți care au fost invitați să vină acți conferințe.

El se folosește de informatori politici.

El obligă pe cetățeni să răspundă în fața comitetelor guvernului la întrebări în legătură cu convingerile lor, cu asociațiile în care fac parte, cu prietenii și rudele lor. Guvernul a permis ca un senator să-și arge singur atribuțiile de inchiștor public.

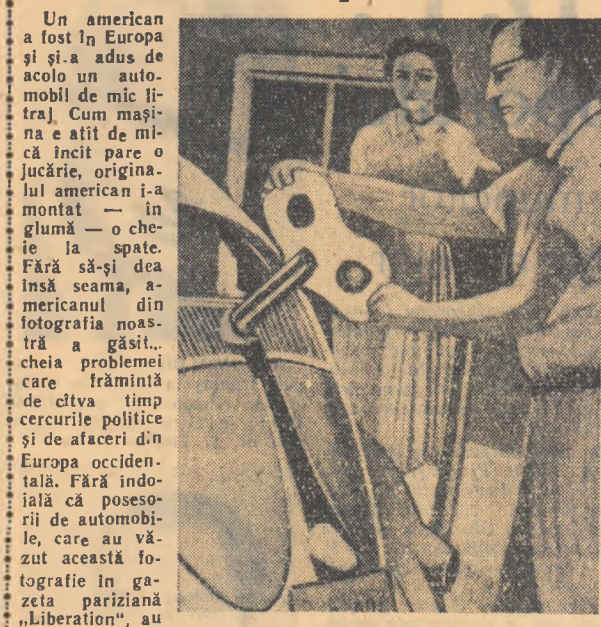
El a acuzat vechi asociații naționale că sprijină o revoluție, amenințându-le cu răzburarea sub formă de impozite și refuzându-le drepturile juste de apărare.

Guvernul încearcă să-și consolideze puterea denunțînd guvernul precedent ca trădător.

MA ÎNTREB - SCRIE ATKINSON ÎN ÎNCHEIERE - DACA NORD-AMERICANII POT SĂ FIE MULȚUMIȚI CU ACEASTA STARE DE LUCRURI“.

DUPĂ CUM VEDEȚI, SCRIE ZIARUL „JUSTICIA“, NU NOI SPUNEM ACESTE LUCRURI, CI EI O SPUN (AMERICANII - N.R.). AȘA ARATĂ „DEMOCRAȚIA“ AMERICANĂ - CONCHIEDE ZIARUL.

„Cheia“ problemei

Un american a fost în Europa și și-a adus de acolo un automobil de mic litraj. Cum măsura e atât de mică încît pare o jucărie, originalul american i-a montat — în glumă — o cheie la spate. Fără să-și dea însă seama, americanul din fotografia noastră a găsit... cheia problemei care frământă de cîțva timp cererile politice și de ataceri din Europa occidentală. Fără îndoială că posesorii de automobile, care au văzut această fotografie în gazeta pariziană „Libération“, au oftat adînc: ce bine ar fi dacă și automobilele adevărate ar putea merge cu un arc strîns de o cheie! N-ar mai fi nevoie de benzină. În felul acesta poate că străzile Parisului și ale Londrei vor cunoaște din nou intensă circulație, care a fost restrînsă o dată cu blocarea drumului petrolului.

Dar poate că fotografia a această mai simbolizează ceva. Simbolizează o cheie care se află acum în minile americanilor. Într-adevăr, regii petrolului din Statele Unite au știut să folosească de minune criza combustibilului în care se abate Europa occidentală. „Noi, — scria gazeta „L'Echo“ — sîntem în totală dependență de S.U.A. care de acum înainte ne ține în mînă cu ajutorul petrolului și delorilor“.

Iată, într-adevăr, care-i cheia... ajutorului american.

PENTAGONUL continuă uneltirile

— planuri în vederea folosirii de grupuri militare diversioniste împotriva țărilor de democrație populară —

NEW YORK 21 (Agerpres). Ziarul „New York World Telegram and Sun“ anunță că Pentagonul (departamentul armatei al S.U.A.) a elaborat planuri în vederea folosirii de grupuri militare diversioniste împotriva țărilor Europei răsăritene. După cum scrie ziarul, aceste planuri sînt înfuzate în strict secret și toți aceia care sînt antrenați în jurul acestor planuri „semnează declarații prin care se obligă să nu divulge nimic din mîini după activitatea lor chiar și după expirarea serviciului militar“.

Ziarul amintește că încă în 1952 Pentagonul a adoptat o directivă oficială potrivit căreia trimiterea elementelor subversive în țările de democrație populară este considerată drept un „important element de luptă“ al „în războiul rece cit și în războiul cald“.

În anul 1952, arată ziarul, în cadrul Ministerului Apărării s-a creat o direcție specială pentru problemele „melodelor speciale de ducere a războiului“. Această direcție are în subordine unități speciale staționate la Fort-Bragg (statul Carolina de Nord) și două grupuri speciale — grupul 77 la Fort-Bragg și grupul 10 în Germania. Din efectivi acestor unități, subînăziă ziarul, fac parte multe persoane originare din țările balcanice. Ele sînt cunoscute sub numele de „oameni ai legii Lodge“ (legea cu privire la recutarea în armata S.U.A. a supușilor străini pentru Îndeplinirea de „misiuni speciale“ N.R.).

Vastă activitate pentru refacerea clădirilor din BUDAPESTA

BUDAPESTA 21 (Agerpres). — Organizațiile de construcții ale Consiliului orășencu din Budapesta au desfășurat o vastă activitate pentru refacerea și repararea clădirilor publice și a locuințelor avariate în timpul luptelor.

La majoritatea coorșitoare a spitalelor, școlilor și altor clădiri publice au și fost terminate primele lucrări de reparații.

Pageube foarte serioase au fost cauzate în zilele rebeliunii și rețelei comerciale. În prezent se reface toate întreprinderile rețelei comerciale. O vie activitate domnește la marile magazine universale din Budapesta „Corvin“, „Pionier“, „Veresmartny“.

Un document zguduitor prezentat la O. N. U.

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite: Reprezentantul Greciei la O.N.U., Palamas, i-a prezentat secretarului general al O.N.U. noi documente care cuprind, potrivit declarației lui Palamas, „date complete despre încălcările continue de către autoritățile și trupele engleze din Cipru a drepturilor fundamentale ale omului și a principiilor dreptului internațional“.

În scrisoarea adresată de Palamas lui Hammarskjöld se spune printre altele: „Reprezentativele engleze din Cipru sînt îndreptate, mai ales, împotriva populației civile, ignorîndu-se complet normele juridice și morale, care sînt respectate chiar în timpul operațiunilor militare și în timp de război“.

Palamas arată că el trimite copia acestei scrisori, împreună cu documente anexate, delegațiilor tuturor statelor — membre ale O.N.U.

În nota anexată la documente se spune să introducerea noilor regulamente engleze în Cipru, ca o completare la măsurile respective luate anterior, a șters ultimele vestigii ale „legalității și dreptății“ și „pe insulă domnește o totală samavolnicie“. Lagărele de concentrare, arestările samavolnice, amenzi colective, restricții asupra circulației, asasinat, distrugerile, cruzimiile, torturile... tot ce caracterizează astăzi viața populației cipriote.

Unul dintre documente cuprinde date despre arestările și torturile la care au fost supuși patrioții ciprioți. În document se arată că în prezent există în Cipru două lagăre de concentrare engleze la Kokkintirmis și Pyta. În număr de aceasta, un mare număr de patrioți ciprioți sînt deținuți în lagărele militare de la Plata, Xirosa, Dasoudi etc., precum și în închisorile centrale din Nicosia și în diferite circumscripții de poliție. În document se arată că pînă la 31 octombrie 1956 numărul cîmpioților arestați — bărbați, femei și copii — a fost de 5767 persoane. Autoritățile coloniale engleze au splnzurat în-

Mareșalul K. K. Rokossovski a fost decorat cu Ordinul Lenin

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la decorarea mareșalului Uniunii Sovietice K. K. Rokossovski cu Ordinul Lenin.

Peședintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. K. VOROȘILOV Secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. A. GORKIN Moscova, Kremlin 20 decembrie 1956.

Primul ministru al Finlandei va vizita Uniunea Sovietică

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS. Guvernul sovietic l-a invitat pe K. A. Fagerholm, primul ministru al Finlandei, să viziteze Uniunea Sovietică.

Carne de tun

BONN 21 (Agerpres). — Ziarul „Frankfurter Rundschau“ anunță că la sfîrșitul lunii ianuarie sau la începutul lunii februarie va începe în R.F.G. controlul primelor grupuri de tineri apși pentru serviciul militar din contingentul 1957.

Vor fi supuși controlului 100.000 tineri.

BUENOS AIRES 21 (Agerpres). — După cum rețeaază, unele ziare argentine, mii de studenți din Argentina nu-și pot termina studiile.

„O conțineră de presă convocată de secția de pedagogie a Universității din Buenos Aires“ au rețiat o serie de lacune ale învățămîntului superior „printre care bugetul universitar insuficient, planurile de studiu nesatisfăcătoare, clădiri și echipa de cercetători deficiente etc. Ziarul „Nuestra Palabra“ arată că în unele facultăți există o disproporție serioasă între numărul studenților înscriși și al celor absolvenți. Astfel ziarul remarcă că la secția de geologie a universității din Buenos Aires sînt numai 8 studenți, fapt care după părerea ziarului „este îngrozitor“.

Ziarul se întreabă pe bună dreptate „ce poate face un geolog argentinian cînd intrînderile imperiale care dețin controlul asupra țării a proape că nici nu angajează tehnicienii argentinieni. Ziarul subînăziă apoi scăderea simltoare din 1947 pînă astăzi a numărului studenților de la facultatea de agronomie și veterinară, relevînd că în ultimul timp 60 la sută din studenții acestor două facultăți sînt cetățeni străini“.

IN IRLANDA continuă luptele

LONDRA 21 (Agerpres). — „Armata republicană irlandeză“ își continuă acțiunile împotriva obiectivelor militare britanice din Irlanda de Nord.

În dimineața zilei de 20 decembrie membri ai acestei armate au aruncat o bombă asupra unui post de poliție de la frontiera dintre Irlanda de Nord și Irlanda de Sud (statul Eire).

Agenția United Press subînăziă că atacul s-a produs la cîteva ore după ce ministrul Afacerilor Interne, Topping, inspectase posturile de poliție de la frontieră pentru a examina măsurile de securitate.

CUVÎNT de mulțumire

(Urmare din pag. 1-a)

cerul ca o cupolă boltită peste Stare Mîistso, undeva în cartierele din apropierea fostului tragic Ghetto sau în sala cu peste 3.500 de locuri, numită a „congreselor“, din Palatul Culturii. În toate aceste părți ale Varșoviei și în altele încă am asistat la succesele remarcabile ale formațiilor și solștirilor din ansamblul tineretului român. Nu m-am mirat de aceea că în vara acestui an, la Roma, în cadrul unui seminar internațional se discuta problema formelor de răspîndire a culturii în rîndurile tineretului, dirijorul Marin Constantin a fost solicitat să prezinte într-o serie de țări reprezentanții cu ansamblul U.T.M.

De altfel, din punct de vedere al faimei artistice care ne-a făcut-o peste hotare, acest mare ansamblu de amatori are, cred, merite deosebite. În afara festivalurilor mondiale la care ne-a prezentat pînă acum, tinerii artiști amatori au dat foarte multe reprezentații în Uniunea Sovietică, Anglia, Franța, Polonia, Ungaria și Cehoslovacia. Știm de asemenea că în țară, de altfel ori și în altfel ocazii, tineretul și publicul din București, Ploiești, Orășul Stalin, Timișoara, Baia Mare, Buzău, Giurgiu, Craiova, Călarăși și din alte părți au putut aprecia arta interpretativă a ansamblului. Într-o evoluție continuă, din toate părțile stau măturte aplauzuri ca tineretul țării își apreciază în mod deosebit ansamblul său. Și această dragoste manifestată întotdeauna a stimulat pe membrii ansamblului. În acești ani care au trecut. Cred că nu greșesc dacă afirm că, alături de grăjia cu adevărat părintească manifestată de partid și de organizația noastră U.T.M. pentru dezvoltarea și perfecționarea artei acestor amatori, contactul direct cu tineretul țării explică mai deplin perseverența lor, unitatea sufletească și morală bine sudată a ansamblului.

Fără această unitate nici n-ar putea fi închipuite succesele de pînă acum și cele care, desigur, vor mai veni.

Tuturor celor talenți și harnici, tineri muncitori și studenți, funcționari și elevi, membri ai Ansamblului Artistic U.T.M. li se cuvîin laude și mulțumiri din partea tineretului țării. De asemenea celui care, învățîndu-se pe sine, i-a învățat pe acești artiști amatori: și cultive talentele și să le ridice la lumina împlinirii și succesului, lui Marin Constantin, el însuși încă tînăr, precum și celorlalți profesori.

Din toată inima, acum la aniversarea a zece ani de la înființarea ansamblului, felicitări și spor la muncă.

Ședința Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

- Comisia a adoptat proiectul raportului său
- 20 de zile a fost tergiversată cererea delegației sovietice
- Lodge e nevoit să aprecieze pozitiv propunerile sovietice

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 decembrie a avut loc o ședință a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, pentru a examina raportul ei către Adunarea Generală și Consiliul de Securitate. Ședința a fost convocată la cererea formulată de reprezentantul Uniunii Sovietice în scrisoarea din 1 decembrie a. c.

La ședința comisiei primul a luat cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., A. A. Sobolev. Sobolev a subînăziat importanța problemei dezarmării și a arătat că dezarmarea este problema

Comisii guvernamentale irakiene comentează împotriva Iordaniei

DAMASC 21 (Agerpres). TASS. Potrivit unor știri din Bagdad, cererile guvernante din Irak, din ordinul puterilor occidentale, elaborează un plan de așipire prin forță a Iordaniei la Irak.

Ziarul irakian „Az-Zaman“ a anunțat că 15 deputați din parlament al propus transformarea Iordaniei în... provincie și alipirea ei la Irak. Deputații irakieni justifică planurile lor expansioniste sub pretextul că Iordania s-ar fi „transformat într-un focar periculos de tulburări și dezordini“ și că ar amenința Irakul.

In Camera Comunelor

LONDRA 21 (Agerpres). — Camera Comunelor a adoptat rezoluția cu privire la suspendarea sesiunii pînă la 22 ianuarie pentru vacanța de iarnă. În cadrul ședințelor care au precedat această hotărîre au avut loc dezbateri pe probleme de politică externă și internă a Angliei. Printre altele opoziția laburistă a încercat să stabilească răspunderea guvernului englez pentru atacarea Egiptului de către Israel și să lămurească împrejurările complului anglo-francez cu privire la agresiunea împotriva Egiptului. Un loc important a fost destinat problemelor economice și urmărilor acestor probleme pentru economia Angliei.

Cu prilejul examinării politicii

COMENTARIUL

Pe căi murdare

Așa cum ne informează ultimele telegrame sosită din Orientul Mijlociu, agresorii anglo-francezi hotărîtor Adunării Generale a O.N.U., care — după cum se știe — a cerut retragerea neînfrîntă a trupelor invadatoare din Egipt. Folosind diferitele textipuri, anglo-francezii caută să-și prelungească șederea în regiunea Suezului. Unul din aceste „motive“ ar fi „dorința“ respectivelor guverne de a participa la deblocarea Canalului de Suez. În acest sens, guvernele de la Londra și Paris fac presiuni asupra Egiptului pentru ca acesta să accepte condițiile de participare a vaselor anglo-franceze la această acțiune — impuse de e. c. Din dorința de a se debloca est mai urgent importantă arteră maritimă, guvernul Nasser a fost de acord ca vase de salvare sub pavilion britanic și francez — fără echipajele respective — să ia parte la deblocarea Canalului.

Totuși, nici această concesie, după cum se vede, nu satisfăce cererile conducătoare din Anglia și Franța.

Pe de altă parte, Israelul, care a jucat rolul provocatorului în aventura din Egipt, refuză să-și retragă forțele dincolo de linia de armistițiu așa cum prevede hotărîrea Adunării Generale a O.N.U. Despre acest lucru, Ben Gurion a vorbit decîns, afirmînd că „în nici o împrejurare Israelul nu va accepta ca invadatorul egiptean (?) să se înapoieze la Gaza“. Este însă adevăr o nouă dovadă de nerușinare fără margini!

Ce dovedesc toate acestea? Ele exprimă clar dorința agresorilor de a-și menține cu orice preț pozițiile cucerite cu forța armelor pe malurile canalului, în călcîndu cu nerușinare libertatea și suveranitatea țărilor Orientului Mijlociu.

Cu toate acestea, anglo-francezii — care s-au ales din aventura lor cu

o stranică criză de combustibil ce are urmări dezastruoase în diferite domenii ale economiei lor naționale — își dau, se pare, seama că dorința lor de a pune complet mina pe Suez e irealizabilă. În consecință, ei au hotărît luarea unor măsuri care să le asigure independența față de Canalul de Suez, în ceea ce privește aprovizionarea cu petrol. Care sînt aceste măsuri? Iată-le, în forma expusă recent în Adunarea Națională Franceză de către ministrul de externe Pineau: În primul rînd — construirea a două noi conducte petrolifere, una prin Turcia și cealaltă prin Israel. În al doilea rînd — construirea unor stații petroliere, care să transporte țițeiul în Europa, înconjurînd toată Africa pe la capul Bunei Speranțe. Al treilea punct de vedere accelerarea de către Franța a exploataării zăcămintelor petrolifere descoperite recent în sudul Algeriei.

Acest program este va-

labil pentru toate țările Europei occidentale, care au fost lovite de criza combustibilului ce a urmat agresiunii din Egipt. În ceea ce privește Anglia, evenimentele recente ne fac să credem că ea nu se va rezuma doar la a fi, cîci în ultimele zile a luat o serie de măsuri violente în vederea excluderii și mai intense a teritoriilor din peninsula Arabiei ce se află sub protectorat englez. Așa se explică recentele măsuri cu caracter militar luate împotriva populației băștinăie din această regiune: zilele trecute au avut loc ciocniri cu unele triburi din Oman, apoi avariata britanică a atacat populația din Aden. Aceste măsuri — e clar pentru oricine — au drept scop acapararea bogățiilor zăcămintelor de petrol din jurul Adenului (cu care se învecinează, de altfel și Omanul) prin crearea unei așa zise „federalități a teritoriilor din golful Aden“. Pentru a duce pînă la capăt aceste manevre, Anglia a dezlănțuit o campanie fur-

VARȘOVIA. În urma tratativelor duse la Londra și Varșovia între delegații guvernelor R.P. Polone și Anglia, la 20 decembrie a. c. a fost parafat Ministerul Comerțului Exterior al R. P. Polone un nou acord comercial între cele două țări pe timp de trei ani.

ULAN BATOR. După cum s-a anunțat la Ulan Bator, guvernul Republicii Populare Mongole și Republicii Indonezia au hotărît să stabilească relații diplomatice între cele două țări și să facă schimb de reprezentanți diplomați cu rangul de ambasadori.

DJAKARTA. Agențiile indoneziane anunță că un grup de foști ofițeri indoneziani au pus mina

pe putere în provincia Sumatra centrală.

În legătură cu această situație, Ali Sastroamidjojo, primul ministru al Indoneziei, a avut o conferință cu președintele Sukarno după care a convocat consiliul de miniștri.

MOSCOVA. — La 20 decembrie a părăsit Moscova plecînd la Helsinki no delegația a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. pentru a participa la înmărușile fostului președinte al Republicii Finlanda, I. K. Paasikivi. Delegația este condusă de M. P. Tarasov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.